

ОСОБЛИВОСТІ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ ЧОЛОВІКІВ З ХІМІЧНОЮ ЗАЛЕЖНІСТЮ

О. К. Яковенко, доцент;

І. О. Антимонова, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

Ім. М. С. Жуковського «ХАІ»

Ситуація з хімічними uzалежненнями на сьогодні має явну тенденцію до погіршення. При цьому сім'я може слугувати причиною розвитку деструктивного формування особистості дитини та чинником формування хімічної залежності. Тому стає важливим знати про механізми та фактори формування адикції, за ради профілактики залежності та припинення її зросту.

У хімічнозалежних чоловіків поширеними є наступні дисфункціональні прояви виховання: ігнорування потреб підлітка, недостатність обов'язків підлітка, надмірність вимог-заборон, надмірність санкцій і проєкція на дитину власних небажаних якостей.

Найбільшого поширення серед хімічнозалежних чоловіків набула наступна особливість сімейних взаємин: емоційне відкидання, низька кооперація та авторитарна гіперсоціалізація. Також важко зазначити ігнорування потреб підлітка та надмірність вимог, заборон.

Таким чином, можна зробити наступні висновки: ігнорування потреб підлітка блокує розвиток системи винагород дитини і тим самим підвищують ризик хімічної адикції. Такі діти проявляють меншу чутливість до звичайної, щоденної винагороди і схильні до поведінки, спрямованої на пошук та отримання негайного потужного емоційного підкріплення, яке можуть надати наркотичні речовини. В такій ситуації звикання до психоактивних речовин є швидшим, а абстинентний синдром проходить у більш тяжкій формі, що наштовхує людину на повторне та більш частіше вживання наркотиків. А надмірність вимог-заборон може призвести до труднощів з адаптацією. В такому випадку психоактивні речовини можуть використовуватися підлітком задля їх адаптуючої функції.